

Sygn. akt IC 775/13

Dnia 22 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Zbigniew Krupa

Protokolant: sekr. sąd. Renata Borkowska

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2015r. w Nowym Sączu na rozprawie

sprawy z powództwa S. S. (1)

**przeciwko (...) Spółka Akcyjna
w W.**

o zadośćuczynienie i ustalenie

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz powoda S. S. (1) kwotę 50 000,00 zł (pięćdziesiąt tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2012r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. nakazuje ściągnąć od strony pozwanej (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz Skarbu Państwa – Kasa Sądu Okręgowego w Nowym Sączu kwotę 3322,93 zł (trzy tysiące trzysta dwadzieścia dwa złote 93/100) tytułem wydatków,

IV. zasądza od strony pozwanej (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz powoda S. S. (1) kwotę 2500,00 (dwa tysiące pięćset złotych) tytułem zwrotu części opłaty od pozwu od uwzględnionego roszczenia,

V. w pozostałym zakresie koszty postępowania między stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt I C 775/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 22 grudnia 2015 roku

Powód S. S. (1) w pozwie z dnia 24 czerwca 2013 r., skierowanym przeciwko (...) S.A. w W., wystąpił o zasądzenie zadośćuczynienia w kwocie 80.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty, ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej za ewentualną dalszą szkodę mogącą ujawnić się w przyszłości u powoda w związku z wypadkiem z dnia 7 kwietnia 2011 r. oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Roszczenie powoda zostało wywiedzione ze zdarzenia drogowego z dnia 7 kwietnia 2011 r., kiedy jako pasażer samochodu osobowego marki o (...) nr rej. (...), był uczestnikiem wypadku drogowego, którego sprawcą był kierujący pojazdem jakim podróżował powód. Na skutek zderzenia z prawidłowo jadącym ciągnikiem siodłowym marki D. nr rej. B- (...) powód doznał obrażeń ciała w postaci: urazu głowy, wstrząśnienia mózgu, złamania łopatki lewej oraz podudzia lewego. Z tego względu został niezwłocznie przewieziony do Kliniki (...) w B.. Obecnie ze względu na dalsze utrzymywanie się dolegliwości bólowych oraz powikłanie złamania podudzia lewego stawem rzekomym powód zmuszony jest kontynuować leczenie specjalistyczne, w tym operacyjne. Pojazd, którym kierował sprawca wypadku był ubezpieczony w (...) S.A. w W. od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (OC) - nr polisy (...) 3040t. Z tego względu powód w dniu 19 marca 2012 r. zgłosił zaistnienie szkody komunikacyjnej. W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego strona pozwana zapłaciła na rzecz powoda zadośćuczynienie

w wysokości 40.000 zł i odszkodowanie w łącznej wysokości 43.448,08 zł, w tym kwotę 43.000 zł z tytułu utraconego dochodu. Zdaniem powoda otrzymana kwota zadośćuczynienia jest nieadekwatna bowiem jest on nadal w takim stanie, że wszelkie oczekiwania co do poprawy stanu jego zdrowia są bardzo odległe i jednocześnie trudne do oceny ze względu na jego przewlekły charakter. W dalszym ciągu powód ma zalecone systematyczne badania, jak również kurację farmakologiczną oraz wymaga kontroli u lekarzy specjalistów. Sytuacja w jakiej się znalazł rodzi u niego dyskomfort, jego swoboda życiowa została ograniczona przez konieczność zachowania wzmożonej ostrożności. Nadal odczuwa dolegliwości bólowe związane z urazami doznanymi w przedmiotowym zdarzeniu. Niewątpliwie stanowi to dla niego znaczne ograniczenie w codziennym życiu. W zakresie wniosku o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej za szkody mogące powstać w przyszłości powód wskazał, że doznany przez niego uraz i przeżycia nie pozwalają obecnie stwierdzić, jakie z tej przyczyny mogą w przyszłości nastąpić skutki w zakresie jego zdrowia fizycznego i psychicznego. Termin, od którego powód dochodzi odsetek ustawowych liczony jest od upływu 30 dni od zgłoszenia stronie pozwanej zaistnienia szkody, co miało miejsce w dniu 20 marca 2012 r.

Strona pozwana (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. Pozwany przyznał przyjęcie odpowiedzialności za skutki zdarzenia z dnia 7 kwietnia 2011 r. Po ustaleniu uszczerbku na zdrowiu powoda na poziomie 18 % wypłacił na jego rzecz zadośćuczynienie w kwocie 40.000,00 zł, które w jego ocenie w pełni zlikwidowało wywołaną krzywdę. Wskazał również, iż z twierdzeń pozwu nie wynika czy powód kwestionuje ustalony stopień uszczerbku, czy może go akceptuje, a domaga się jedynie wyższej kwoty zadośćuczynienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód S. S. (1) w 2011 r. miał 54 lata. Zamieszkiwał w P. z małżonką B. S. i córką W. S.. Z wykształcenia był monterem instalacji, ale pracował jako cieśla budowlany na terenie Niemiec, gdzie prowadził działalność gospodarczą.

(**dowód:** zeznania powoda od 00:04:45 k. 85v - 86 i od 00:02:02 k. 133 – 133v)

W dniu 7 kwietnia 2011 r. powód był pasażerem samochodu marki O. (...) o nr rej. (...), którym kierował G. K.. Powód siedział w drugim rzędzie za kierowcą. W pewnym momencie w czasie podróży we F. około godz. 23:35 G. K. doprowadził do zderzenia z prawidłowo jadącym ciągnikiem siodłowym marki D. nr rej. B- (...) za co później został ukarany mandatem. Powód nie od razu stracił przytomność, ale dopiero po chwili od zderzenia. Przez przybyłych na miejsce ratowników helikopterem został przetransportowany do szpitala w B., gdzie był operowany i wykonano u niego m.in. zespolenie podudzia lewego gwoździem śródszpikowym. Stwierdzono u powoda wstrząśnienie mózgu, złamanie łopatki lewej, złamanie kości piszczelowej lewej. Świadomość odzyskał w drugiej dobie po wypadku, a w piątej dobie tj. w dniu 12 kwietnia 2011 r. został wypisany do domu. Do domu do Polski został przewieziony przez kolegów. Po wypadku leczył się od 26 kwietnia 2011 r. w (...) w N. z powodu złamania kości piszczelowej lewej i złamania łopatki lewej. W okresie 28 – 29 lipca 2011 r. przebywał w Oddziale (...) Urazowo - Ortopedycznej Szpitala w N. z rozpoznaniem: stanu po zespoleniu podudzia lewego gwoździem śródszpikowym. W trakcie pobytu usunięto mu dwie śruby ryglujące. W oddziale tym ponownie przebywał w dniach 20 – 21 października 2011 r. z rozpoznaniem: stawu rzekomego piszczeli prawej. W trakcie pobytu wykonano mu przeszczep szpiku kostnego do przelomu złamania, bowiem kości nie zrastały się. Zabieg ten ponownie miał wykonany także podczas kolejnych pobytów w oddziale w dniach od 2 do 4 i od 7 do 18 listopada 2011 r. W RTG podudzia z dnia 14 lutego 2012 r. stwierdzono zrost w miejscu stawu rzekomego.

(**dowód:** protokół z wypadku z dnia 7 kwietnia 2011 r. k. 7 – 12; dokumentacja medyczna powoda 15 – 25 i 89 - 91)

Po wypadku powód przez około 6 miesięcy nie był w stanie chodzić i w tym czasie w codziennym funkcjonowaniu pomagała mu żona, która z zawodu jest pielęgniarką. Z uwagi na doskwierający mu silny ból zażywał środki przeciwbólowe. Po upływie około 6 miesięcy od zdarzenia zaczął poruszać się samodzielnie z tym, że nadal odczuwał ból. Zabiegi przeszczepu szpiku były wykonywane mu na znieczuleniu z tym, że pierwszy z nich tylko na znieczuleniu miejscowym co po jego wykonaniu wywołało silny ból.

Obecnie powód ma problem z lewą nogą, ponieważ jak dłużej chodzi to zaczyna mu puchnąć, a nadto odczuwa drętwienie i mrowienie w lewej nodze oraz bóle biodra. Miewa również bóle głowy i lewej łopatki oraz krwotoki z nosa. Obawia się także ukłęknąć, aby nie uszkodzić lewej nogi którą miał operowaną, a w której nadal znajdują się metalowe elementy, które zostały mu wprowadzone celem usztywnienia złamania. Przed wypadkiem z prowadzonej działalności uzyskiwał dochód około 1.500 – 2.000 euro miesięcznie, a obecnie zarabia 500 - 700 euro miesięcznie, a zależy to od tego ile dni w ciągu miesiąca jest w stanie przepracować. Po wypadku do pracy pierwszy raz pojechał po 10 miesiącach, ale gdy na miejscu zdał sobie sprawę, że nie jest w stanie pracować to wrócił do domu gdzie przebywał 3 miesiące, a następnie ponownie wyjechał. W Niemczech pracuje w grupie 7 osobowej z czego każdy działa na własny rachunek. Powód wykonuje fizyczną pracę cieśli, także na wysokości. Stale przyjmuje leki przeciwbólowe oraz na serce z tym, że problemy kardiologiczne nie są związane z wypadkiem. Miewa problemy ze snem i po tym jak jego syn zginął w wypadku to zażywa środki uspokajające.

(**dowód:** zeznania powoda od 00:04:45 k. 85v - 86 i od 00:02:02 k. 133 – 133v)

W związku z przedmiotowym wypadkiem powód doznał następujących obrażeń ciała: wstrząśnienia mózgu, złamania łopatki lewej, złamania kości piszczelowej lewej. Nastąpił u niego trwały uszczerbek na zdrowiu z powodu: złamania łopatki lewej - 5%, złamania piszczeli lewej ze zrostem opóźnionym - 25%, zaburzenia adaptacyjne w przebiegu niepełnosprawności i udziału w wypadku komunikacyjnym - 5%. Łącznie trwały uszczerbek na zdrowiu u powoda wyniósł 35%. Po usunięciu materiału zespalającego będzie wymagał kontynuacji rehabilitacji celem dalszej poprawy sprawności narządu ruchu.

(**dowód:** opinia CM UJ – k. 112 - 113)

Sprawca wypadku posiadał wykupione ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym (...) S.A. w W..

(**okoliczność bezsporna**)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów, których wiarygodność ani autentyczność nie zostały przez strony podważone, akt likwidacyjnych szkody, opinii biegłych oraz dowodu z zeznań powoda.

Opinia biegłych CM UJ w K. jest kompletna i fachowa. Biegli po zapoznaniu się z dokumentacją leczenia powoda oraz informacjami podanymi przez niego w wywiadzie i na podstawie analizy badań, jakim powód został przez nich poddany, wysnuli jasne i kategoryczne wnioski na okoliczność doznanych przez niego w wypadku obrażeń oraz oszacowali uszczerbek na zdrowiu z nich wynikający. Strona pozwana zakwestionowała przyjęcie przez biegłych trwałego uszczerbku na zdrowiu za uszkodzenie kończyny w sytuacji, gdy staw rzekomy u powoda uległ całkowitemu wyleczeniu i uzyskano pełny zrost kości piszczelowej, a także zakwestionowała przyjęcie uszczerbku związanego z zaburzeniami adaptacyjnymi w sytuacji, gdy nie zostały one rozpoznane u powoda i nie leczył się on w poradni psychologicznej lub psychiatrycznej. Zdaniem Sądu zarzuty te są nieuprawnione bowiem bezsprzecznie powód doznał uszczerbku na zdrowiu w zakresie kończyny lewej i bóle odczuwa także obecnie, a co do zaburzeń adaptacyjnych to świadczą o nich chociażby lęki przed większym wysiłkiem, który mógłby wywołać ból i uszkodzić operowaną nogę. Opinia jest więc w pełni zasadna, a zarzuty pozwanego nie zdołały jej zdezasuować. Zresztą to nie liczbowo ujęty uszczerbek na zdrowiu decyduje o wysokości zadośćuczynienia, lecz przełożenie wskazanych uszczerbków na codzienne funkcjonowanie oraz dolegliwości jakie wywołują.

Z wyżej powołanych przyczyn Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o uzupełnienie opinii biegłych.

Powód złożył zeznania wiarygodne i szczerze. Opisał proces leczenia, związane z tym dolegliwości i obecne ograniczenia. Sąd nie dostrzegł w ich treści przesady lub wyolbrzymienia i dlatego podzielił je w całości.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Powód wystąpił z roszczeniami skierowanymi do ubezpieczyciela sprawcy wypadku komunikacyjnego.

Przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony (art. 822 § 1 k.c.). Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia (art. 822 § 2 k.c.). O ile strony nie umówiły się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody (art. 824¹ § 1 k.c.).

Na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013 poz. 392 ze zm.) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym (art. 36 ust. 1).

Odpowiedzialność ubezpieczyciela jest uzależniona od zakresu odpowiedzialności sprawcy zdarzenia. Na podstawie art. 436 w zw. z art. 435 §1 k.c. sprawca zdarzenia odpowiada za szkodę na osobie lub mieniu wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. W razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych (art. 436 § 2 k.c.), czyli na podstawie art. 415 k.c. w zw. z art. 444 - 447 k.c. Odpowiedzialność samoistnego posiadacza samochodu w stosunku do osoby przewożonej tym samochodem z grzeczności opiera się na zasadzie winy (wyrok SN z dnia 18.10.1975 r. I CR 608/75 OSP 1977/3/53).

Odpowiedzialność sprawcy wypadku drogowego - kierującego samochodem, którym podróżował powód była w sprawie bezsporna. Strona pozwana jako ubezpieczyciel sprawcy wypadku nie kwestionowała swojej odpowiedzialności co do zasady.

Zadośćuczynienie:

W razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę (art. 445 § 1 k.c.).

Zadośćuczynienie ma na celu kompensatę nie tylko cierpień fizycznych, ale również niekorzystnych następstw zdarzenia w sferze psychiki poszkodowanego. Ma ono na celu przyniesienie poszkodowanemu równowagi emocjonalnej naruszonej przez doznane cierpienia psychiczne. Zasadniczym kryterium ustalenia wysokości zadośćuczynienia jest rozmiar cierpienia i rozmiar niekorzystnych zmian w życiu poszkodowanego będących następstwem deliktu zawinionego przez sprawcę szkody. Suma pieniężna przyznana tytułem zadośćuczynienia ma być - zgodnie z art. 445 § 1 k.c. - odpowiednia (wyrok SN z dnia 8 czerwca 2011 r., I PK 275/10, LEX nr 1164114, wyrok SN z dnia 8 sierpnia 2012 r. I CSK 2/12, LEX nr 1228578, wyrok SN z dnia 12 lipca 2012 r., I CSK 74/12, LEX nr 1226824).

Sąd przy określaniu wysokości zadośćuczynienia ma obowiązek w każdym przypadku dokonywać oceny konkretnego stanu faktycznego i brać pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy. Okoliczności te to przede wszystkim rozmiar doznanych cierpień fizycznych, a więc ból, długotrwałość leczenia i inne dolegliwości, a także cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z doznanymi cierpieniami fizycznymi. Nie bez znaczenia przy dokonywaniu tej oceny jest także wiek poszkodowanego i skutki uszkodzenia ciała w zakresie ogólnej zdolności do normalnego funkcjonowania. Jednocześnie niedopuszczalne jest stosowanie jakichkolwiek

mechanizmów przy wyliczaniu wysokości zadośćuczynienia (vide wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 29 marca 2012 r. sygn. I ACa 228/12, wyrok SN z dnia 9 listopada 2007r., V CSK 245/07).

Powód otrzymał od strony pozwanej zadośćuczynienie w kwocie 40.000,00 zł i domagał się jeszcze zasądzenia z tego tytułu kwoty 80.000,00 zł uznając, że adekwatną do doznanego uszczerbku oraz rozmiaru cierpień i ograniczeń będzie kwota 120.000,00 zł.

W wyniku wypadku powód był hospitalizowany w Niemczech przez 5 dni, a następnie w Polsce 4 razy w Oddziale (...) Urazowo - Ortopedycznej Szpitala w N. na okresy po około 2 dni, a także leczył się w przychodni (...) w N.. W związku ze złamaniem podudzia lewego przeszedł zabieg zespoleniu gwoździem śródszpikowym, które następnie nie chciało się zrosnąć i dlatego przeprowadzano mu trzykrotnie przeszczep szpiku. Z uwagi na uszkodzenie lewej części ciała, a dotyczące lewej nogi i lewej łopatki nie mógł się poruszać i przez pół roku w normalnym funkcjonowaniu zdany był na pomoc żony. Dopiero po 6 miesiącach zaczął chodzić z tym, że nadal towarzyszył mu silny ból. Od początku zażywa środki przeciwbólowe. Po dłuższym chodzeniu puchnie mu noga, a nadto odczuwa drętwienie i mrowienie w lewej nodze oraz bóle biodra. Miewa również bóle głowy i lewej łopatki oraz krwotoki z nosa. Obawia się także ukłęknąć, aby nie uszkodzić lewej nogi którą miał operowaną, a w której nadal znajdują się metalowe elementy.

Pomimo dolegliwości bólowych należy jednak podkreślić, że uszczerbek na zdrowiu wynoszący 35 % nie powoduje znacznych ograniczeń w codziennym funkcjonowaniu, ponieważ powód odzyskał zdolność do pracy, porusza się samodzielnie i nie wymaga szczególnego leczenia. Doznane obrażenia nie wyeliminowały go z pracy zawodowej i nadal jest on w stanie pracować fizycznie jako cieśla. Co prawda osiąga mniejsze dochody niż wcześniej, ale Sąd nie brał pod uwagę uszczerbku majątkowego, ponieważ z tego tytułu przysługiwało powodowi osobne roszczenie o odszkodowanie lub rentę, których nie zgłosił.

Dlatego Sąd ocenił, że podawana przez powoda łączna kwota zadośćuczynienia 120.000,00 zł jest wygórowana i nieadekwatna. Zasadne zaś byłoby przyznanie z tego tytułu kwoty łącznie około 90.000,00 zł, a wobec wypłacenia już z tego tytułu 40.000,00 zł - Sąd przy zastosowaniu art. 445 § 1 k.c. zasądził różnicę, czyli 50.000,00 zł.

Powództwo ponad tę kwotę jako nieuzasadnione, zostało oddalone.

Powód domagał się zasądzenia odsetek od dnia 21 kwietnia 2012 r., tj. od upływu 30 dni do zlikwidowania szkody od jej zgłoszenia stronie pozwanej, co miało miejsce w dniu 20 marca 2012 r.

Ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku (art. 817 § 1 k.c.). Gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1 (art. 817 § 2 k.c.). Termin 30 dni od 20 marca 2012 r. upłynął z dniem 20 kwietnia 2012 r., a więc termin początkowy naliczania odsetek Sąd ustalił od dnia następnego tj. 21 kwietnia 2012 r.

Ustalenie odpowiedzialności na przyszłość:

Żądanie ustalenia odpowiedzialności na przyszłość w ocenie Sądu nie zasługuje na uwzględnienie.

Wprowadzenie uregulowania, że bieg terminu przedawnienia roszczenia o naprawienie szkody na osobie rozpoczyna się z chwilą dowiedzenia się przez poszkodowanego o szkodzie i osobie zobowiązanej do jej naprawienia (bo tak należy odczytać § 3 art. 442¹ k.c.) oznacza, że nie został w żaden sposób ograniczony czas, w jakim może ujawnić się szkoda na osobie prowadząc do powstania (zaktualizowania się) odpowiedzialności pozwanego za skutki danego zdarzenia. W związku z treścią art. 442¹ k.c. powód nie jest zagrożony przedawnieniem co do szkody jaka może ujawnić się w przyszłości. Ustalenie odpowiedzialności i tak nie zwolniłoby go z konieczności wykazania związku przyczynowego pomiędzy nową szkodą a zdarzeniem, z którym ją łączy. Mając na uwadze tę konstatację tutaj. Sąd nie podziela poglądu

wyrażonego w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2009 r., III CZP 2/09, iż pod rządami art. 442¹ § 3 k.c. powód dochodzący naprawienia szkody na osobie może mieć interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości (OSNC 2009/12/168, OSP 2010/6/63, Biul.SN 2009/2/10, M.Prawn. 2009/17/951-952). Wprawdzie trudności dowodowe z biegiem lat narastają, lecz powód i tak związek przyczynowy wykazać będzie zobligowany. Ponadto po ponad 4 latach od zdarzenia nie ujawniła się u powoda nowa szkoda. Nie wykazał, aby pozostawał obecnie w leczeniu związanym z wypadkiem i aby czekały go w przyszłości kolejne zabiegi. Po wypadku odzyskał sprawność pozwalającą mu na powrót do wykonywanej wcześniej pracy fizycznej.

Reasumując, Sąd nie uważa, by powód dysponował interesem prawnym w ustaleniu odpowiedzialności na przyszłość strony pozwanej za skutki wypadku, dlatego żądanie w tym zakresie przy zastosowaniu art. 189 k.p.c. oddalił.

Koszty:

Powództwo zostało uwzględnione w części około 62,5% (uwzględnione 50.000 zł z żądanych 80.000 zł i ustalenie odpowiedzialności na przyszłość). Powód podobnie jak pozwany był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika ustanowionego z wyboru. Strony domagały się zasądzenia kosztów postępowania według norm przepisanych. Sąd przyznał biegłym wynagrodzenie za opracowanie opinii w kwocie 3.322,93 zł tymczasowo ze środków Skarbu Państwa (k. 117).

Na zasadzie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2014 r. poz. 1025 tj. ze zm.) Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego kwotę 3.322,93 zł tytułem wydatków (wynagrodzenie biegłych) tymczasowo pokrytych ze środków Skarbu Państwa.

W związku z faktem, iż powództwo S. S. (1) okazało się uzasadnione w około 62,5 % to Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.500 zł tytułem zwrotu części opłaty od pozwu od uwzględnionego roszczenia (4.000 zł x 62,5 %).

W pozostałym zakresie, wobec wyniku sprawy Sąd koszty postępowania między stronami wzajemnie zniósł.